

Pareidolie crepusculară

Lucia Eniu

Și pic cu pic picpicpicpic
darabana o bate cu degete sângerii
pe tejgheaua ceruită o ploaie
preaplină de ethosu-i ud
picpic se aude ecoul său nud
prin perne de pene de vară tivită
cu ierburi înalte și flori arămii

și bate din palme și cântă strident
picpicpind în versete de roșu aprins
adulmecă mesteceni prin nări de abis
orgasme solare își prinde-n trident

un Van Gogh cu trei urechi de foc
se-nvârte-n lumină se mistuie-n joc
își piaptăna penelul în aburi de verbine
și se prăvale-n lanuri cu galbene suspine

un ochi împărătesc nebun de nemurire
se-aține-n mâini măiestre și-o gură liruiește
cu zâmbet spart văpaie
e roșie cetatea de-atâta vâlvătaie
pe Capitoliu găște se flutură albastre

o picătură fină de aur din nisipuri
se rotunjește caldă în mâini de Idriss pure
se prăbușesc icoane pe trotuare sure
se năruie cărunte o mie și-una chipuri

și
peste toate celea arzânde și apuse
se-aude cum oftează o voce selenară
cu soarele-n dorință prin licăriri de vară
ne înfioară lira cu tânguiești nespuse.